

Enid Blyton Stories

Die Baie Mooi Knoppie

Lank, Lank Gelede

Het Cinders die kabouter drie pragtige knope gehad.

Een was groen, een was blou en een was geel. Hy het hulle altyd voor op sy tuniek laat toewerk, en was voorwaar baie trots op hulle.

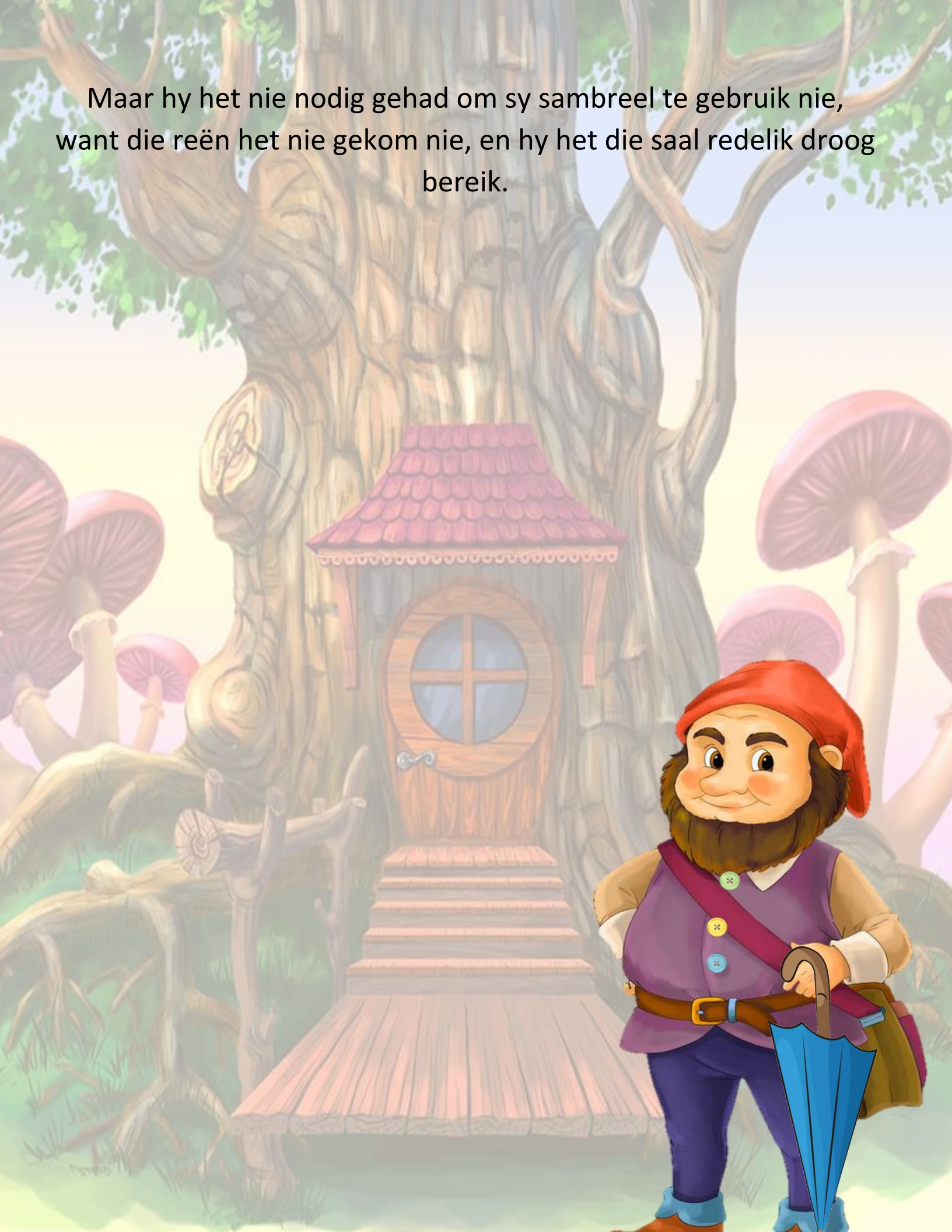
Hy het 'n slegte humeur aan hom gehad, en nie baie van mense
in Krap Apple Dorp het van hom gehou nie. Hy was ryk en het
baie toorkuns geken, so meeste van die mense was bang vir
hom.

Eendag was daar 'n konsert in die dorpsaal en Cinders het besluit om te gaan. Dit het nogal soos reën gelyk, toe vat hy sy groot sambreel saam.

Maar hy het nie nodig gehad om sy sambreel te gebruik nie,
want die reën het nie gekom nie, en hy het die saal redelik droog
bereik.

Hy het sy plek in die middel van die sit plekke ingeneem en na die konsert geluister. Halfpad deur het hy 'n harde pop gehoor en hy het af gekyk om te sien wat gebeur het.

Die middelste knopie van sy tuniek het af gekom! Cinders het te veel aandete geëet en die knopie het af gekom. Dit was die geel knopie, die een waarvan Cinders die meeste van gehou het. Hy kyk af na die vloer, maar hy kon dit nie sien nie. Hy het nie daarvan gehou om almal te steur deur op te staan om dit te soek nie, so hy het net stil gesit en gewag vir die einde van die konsert, wanneer hy daarna kon soek.

Toe die konsert klaar was, was daar tee vir almal in die saal, en gou is daar baie gesels en gelag. Cinders het na sy pragtige geel knopie begin soek. Maar alhoewel hy onder al die stoele gejag en rondom sy sitplek gesoek het, kon hy nie sy kosbare knoop kry nie.

"Iemand het dit opgetel en het dit gesteel," het Cinders geweldig gesê. Hy het dus sy hande hard geklap en almal gemaak om op te hou praat en almal het begin rond kyk.

'Ek het een van my baie mooi knope verloor," het Cinders gesê en het hard gefrons. 'Ek kan dit nie kry nie, so iemand moes dit gevat het. Kom gee dit asseblief dadelik vir my!'

Niemand het beweeg nie. Cinders het nog meer gefrons.

'Hoi!' het hy gesê. 'So jy sal nie my knopie vir my teruggee nie!
Wel, ek sal binnekort die dief kry, so hy hoef nie te dink hy sal
met my knopie wegkom nie! Nou kom!

Laat ek dit terug kry voordat ek my towerspel moet gebruik om
uit te vind wie dit het.'

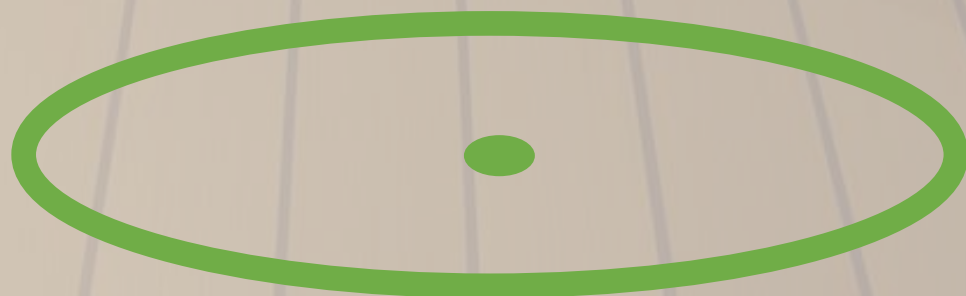

Nog steeds het niemand geroer of 'n woord gesê nie, hoewel almal so bang gelyk het as wat hulle kon wees. Toe het Cinders inderdaad baie kwaad geword en het 'n stukkie groen kryt uit sy sak gehaal.

Hy het 'n groot sirkel op die grond getrek en 'n kolletjie in die middel daarvan gesit. Toe sit hy die kryt terug in sy sak en haal 'n klein swart towerstaf uit. Hy het dit sewe keer in die lug geswaai, heen en weer, en 'n lang string kragtige towerwoorde gesing, wat almal laat bewe het van die skrik.

Toe het hy sy hande drie keer geklap en het hard gesê: 'Wie ook al die knopie het moet nou in die middel van hierdie sirkel instap!'

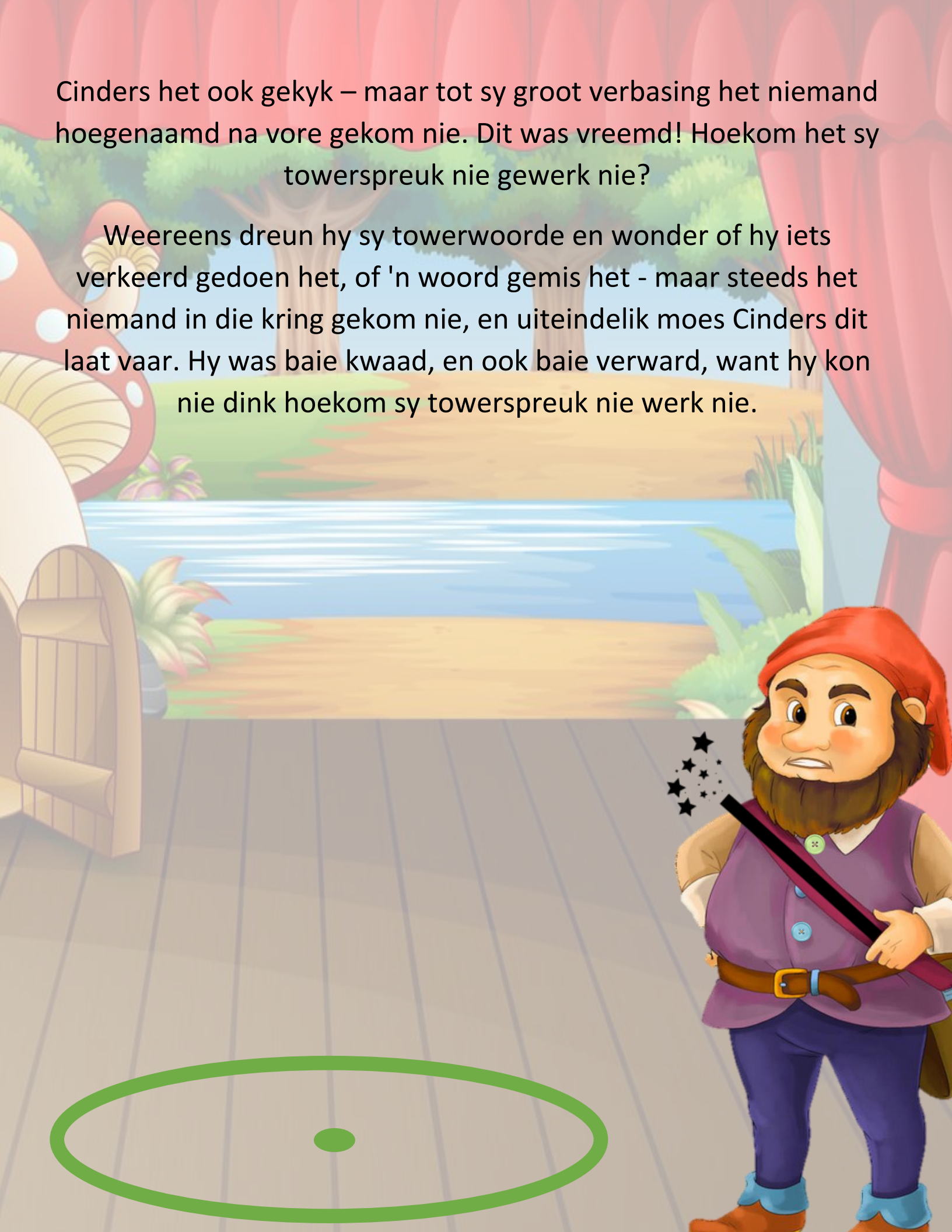

Al die towerfee en kabouters het vreesbevange na mekaar
gekyk en gewonder wie in die towersirkel sal instap.

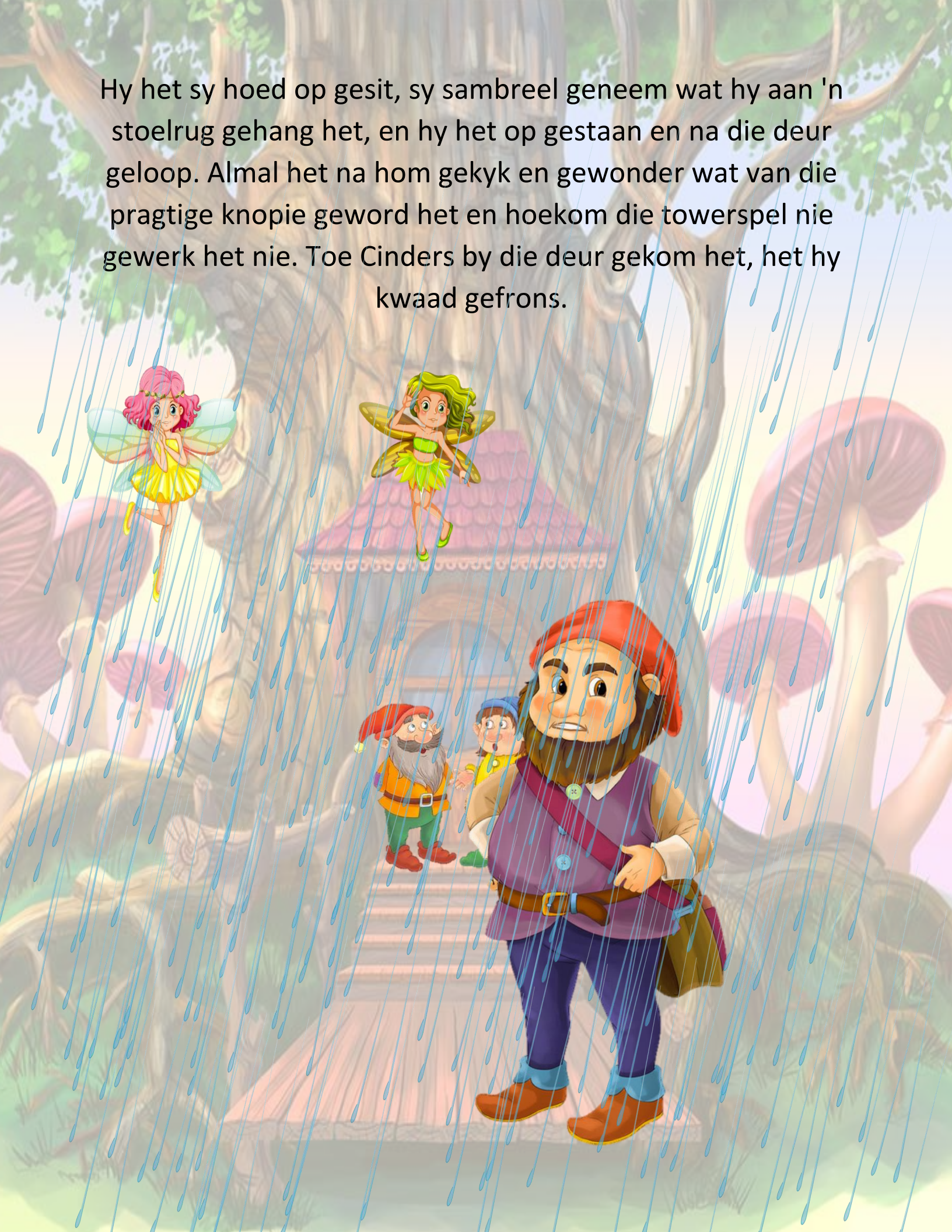

Cinders het ook gekyk – maar tot sy groot verbasing het niemand hoegenaamd na vore gekom nie. Dit was vreemd! Hoekom het sy towerspreuk nie gewerk nie?

Weereens dreun hy sy towerwoorde en wonder of hy iets verkeerd gedoen het, of 'n woord gemis het - maar steeds het niemand in die kring gekom nie, en uiteindelik moes Cinders dit laat vaar. Hy was baie kwaad, en ook baie verward, want hy kon nie dink hoekom sy towerspreuk nie werk nie.

Hy het sy hoed op gesit, sy sambreel geneem wat hy aan 'n stoelrug gehang het, en hy het op gestaan en na die deur geloop. Almal het na hom gekyk en gewonder wat van die pragtige knopie geword het en hoekom die towerspel nie gewerk het nie. Toe Cinders by die deur gekom het, het hy kwaad gefrons.

Dit het gereën! Wat 'n oorlas! Met almal wat hom nog dophou, het hy sy groot sambreel oop gemaak – en met een slag! Daar het sy pragtige geel knopie uit geval, dit het op sy neus geval en met 'n klein rinkelgeluid op die grond geval.

'Oe! Dit was heeldyd in sy sambreel!' het honderd stemmetjies geroep. 'Ha, ha, ho, ho! Dit was in sy eie sambreel, en hy het dit nie geweet nie! Dit het afgespring en daarin geval en die dwase ou ding het nie daaraan gedink om daar te loer nie! O, simpel Cinders - o, wat 'n grap! Dit het hom op die neus getref!'

Wel, dit is presies wat gebeur het! Toe die knopie af gespring
het, het dit binne in Cinders se sambreel gegly, wat hy voor
hom vasgehou het – en hy het nooit daaraan gedink om daar
in te kyk nie! En natuurlik, toe hy dit oop gemaak het, het die
knopie uit geval!

Hoe skaam was Cinders vir homself! Hy het sy kop laat sak, baie rooi gebloos en toe so vinnig as wat hy kon huis toe gehardloop.

En nou is niemand vir hom bang nie, en as hulle hom
ontmoet, sê hulle,

‘Goeie môre, Cinders, en hoe gaan dit met jou pragtige geel
knopie vandag?’

Maar ek dink hy verdien dit om geterg te word, nie waar
nie?

Die Einde

THINK
DIGITAL ACADEMY

